

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1162

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 decembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
331.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 210/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	2
1.530.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 210/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață.....	2
★		
1.540.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
1.430.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2023.....	3-4
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 57 din 3 octombrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	5-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 210/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului
nr. 99/2000 privind comercializarea produselor
și serviciilor de piață**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 210 din 27 noiembrie 2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1193 din 8 decembrie 2020, cu următoarea completare:

— **La articolul unic, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:**

„5. **La articolul 73, punctele 7, 9 și 11 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«7. nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (1), cu privire la notificare, cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei;

9. nerespectarea prevederilor art. 20 și 23, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu sistarea vânzărilor de lichidare sau de soldare, după caz;

11. neprezentarea, la solicitarea organelor de control abilitate, a documentelor legale justificative, conform prevederilor art. 31, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;».”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,

CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 29 noiembrie 2022.
Nr. 331.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 210/2020 pentru modificarea
Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea
produselor și serviciilor de piață**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 210/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 noiembrie 2022.
Nr. 1.530.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.681/2022 și Hotărârea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.943/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 6 decembrie 2022, domnul Alexandru Șerban, judecător la Curtea de Apel Brașov, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 noiembrie 2022.
Nr. 1.540.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2023**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 16 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Bugetul Trezoreriei Statului pe anul 2023 se stabilește la venituri în sumă de 384.050 mii lei, la cheltuieli în sumă de 369.174 mii lei, cu un excedent în sumă de 14.876 mii lei.

Art. 2. — (1) Structura bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2023 este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Angajarea cheltuielilor pentru anul 2023 din bugetul Trezoreriei Statului se efectuează în limita creditelor bugetare aprobate.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 29 noiembrie 2022.
Nr. 1.430.

**BUGETUL TREZORERIEI STATULUI
pe anul 2023**

-mii lei -

Capitol	Subcapitol/ Paragraf	Titlu / Articol	Alineat	Denumire indicator	Program 2023
0	1	2	3	4	5
				VENITURI	384.050
				I. Venituri curente	384.050
				C. VENITURI NEFISCALE	384.050
31.09				C1. Venituri din proprietate	379.521
				Venituri din dobânzi	379.521
	01			Venituri din dobânzi aferente Trezoreriei Statului de la alte bugete	364.370
	02			Venituri din dobânzi aferente Trezoreriei Statului de la alte sectoare	15.151
	03			Alte venituri din dobânzi	
35.09				C2. Vânzări de bunuri și servicii	4.529
				Amenzi, penalități și confiscări	164
36.09	04			Majorări de întârziere pentru venituri nevărsate la termen	164
				Diverse venituri	4.365
	50			Alte venituri	4.365
50.09				CHELTUIELI	369.174
				a) Clasificația funcțională	
51.09				Partea a I a - Servicii publice generale	369.174
				Autorități publice și acțiuni externe	20.839
	01			Autorități executive și legislative	20.839
55.09	01.03			Autorități executive	20.839
				Tranzacții privind datoria publică și împrumuturi	348.335
				b. Clasificația economică	
50.09				CHELTUIELI	369.174
51.09				AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	20.839
		01		CHELTUIELI CURENTE	20.839
		20		Titlul II Bunuri și servicii	20.838
		20.01		Bunuri și servicii	20.838
			09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	20.838
		59		Titlul XI Alte cheltuieli	1
		59.17		Despagubiri civile	1
55.09				TRANZACȚII PRIVIND DATORIA PUBLICĂ ȘI ÎMPRUMUTURI	348.335
		01		CHELTUIELI CURENTE	348.335
		30		Titlul III - Dobânzi	348.335
		30.03		Alte dobânzi	348.335
			04	Dobânzi la depozite și disponibilități păstrate în contul trezoreriei statului	348.335
98.09				Excedent	14.876

Notă: Bugetul Trezoreriei Statului nu are credite de angajament, iar angajarea cheltuielilor pentru anul 2023 se efectuează în limita creditelor bugetare aprobate.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 57**din 3 octombrie 2022**

Dosar nr. 1.141/1/2022

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile —
președintele completului
Ileana Ruxandra Tirică — judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei — judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea — judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu — judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu — judecător la Secția I civilă
Valentin Mitea — judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbărcă — judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea — judecător la Secția I civilă
Petronela Cristina Văleanu — judecător la Secția I civilă
Elena Carmen Popoiag — judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu — judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan — judecător la Secția I civilă

compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 165/2013), astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii (Legea nr. 193/2021), se interpretează în sensul că evaluarea imobilului urmează a fi realizată prin raportare la grila notarilor publici valabilă în:

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.141/1/2022 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 36 alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Laura-Mihaela Ivanovici, președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 25.029/3/2020 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar s-a depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; apelanta-pârâtă Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus în termen legal un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a dispus, prin Încheierea din 6 mai 2022, în Dosarul nr. 25.029/3/2020, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *într-un litigiu ce are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de*

(i) *anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, ce face obiectul contestației judiciare;*

(ii) *anul anterior pronunțării sentinței prin care a fost anulată decizia de compensare și a fost obligată Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să emită o nouă decizie de compensare, conform punctelor de compensare stabilite de către prima instanță; sau*

(ii) *anul anterior pronunțării deciziei instanței de apel?*

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 26 mai 2022 cu nr. 1.141/1/2022, termenul de judecată fiind stabilit la data de 3 octombrie 2022.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

9. *Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii*

Art. 21. — „(...) (6) Evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin Dispoziția nr. xxxxx din 29 august 2012, primarul general al municipiului București a propus acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent, în favoarea notificatoarei X, pentru apartamentul nr. xx, în suprafață utilă de 27,09 mp, situat în imobilul din București, sectorul 1, precum și pentru terenul aferent de sub construcție.

11. Această dispoziție a fost emisă în executarea Sentinței civile nr. 1.985 din 16 decembrie 2010, pronunțată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 17.530/3/2009, definitivă prin Decizia civilă nr. 772R din 21 iunie 2011, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă.

12. Prin Decizia nr. xxxxx din 1 septembrie 2020, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor (*Comisia Națională*) a validat Dispoziția nr. xxxxx din 29 august 2012 și a emis decizia de compensare prin 24.409 puncte în favoarea persoanei îndreptățite X, pentru imobilul anterior descris. Validarea dispoziției a fost dispusă de Comisia Națională în executarea Sentinței civile nr. 1.112 din 21 mai 2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 38.521/3/2018, definitivă prin Decizia civilă nr. 681A din 7 iulie 2020, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie. Potrivit referatului aflat la dosarul de despăgubiri, imobilul a fost evaluat de Secretariatul Comisiei Naționale prin raportare la grila notarială valabilă pentru anul 2013.

13. Prin contestația înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă la data de 25 septembrie 2020, reclamanta X a solicitat în contradictoriu cu pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor anularea în parte a Deciziei de compensare nr. xxxxx din 10 septembrie 2020 și stabilirea numărului de puncte pentru imobilul ce face obiectul Dispoziției nr. xxxxx din 29 august 2012.

14. Prin *Sentința civilă nr. 550 din 20 aprilie 2021*, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a admis contestația, a anulat Decizia de compensare nr. xxxxx din 10 septembrie 2020 sub aspectul numărului de puncte stabilit pentru imobilul în litigiu și a obligat pârâta să emită decizie de compensare prin 199.379 puncte și să plătească reclamantei cheltuieli de judecată.

15. Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut, în esență, că prin raportul de expertiză efectuat în cauză, la solicitarea reclamantei, expertul judiciar a stabilit că apartamentul are o valoare totală de 38.830 euro, iar terenul o valoare de 2.820 euro, rezultând că valoarea totală a imobilului construcție și teren este de 41.200 euro, adică 199.379 lei, ca urmare a utilizării cursului euro/leu afișat de Banca Națională a României la data emiterii deciziei contestate, potrivit grilei notariilor publice din anul 2019.

16. Instanța de fond a reținut că nu pot fi primite susținerile pârâtei legate de existența unui vid legislativ la data soluționării cauzei, întrucât Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 18 martie 2021, prin care s-au declarat neconstituționale dispozițiile Legii nr. 219/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România (*Legea nr. 219/2020*), nu a fost publicată la acel moment în Monitorul Oficial al României, Partea I.

17. În ceea ce privește legea aplicabilă speței, în contextul normativ creat de declararea neconstituționalității dispozițiilor Legii nr. 219/2020, s-au avut în vedere dispozițiile art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 47/1992*).

18. La data pronunțării sentinței, termenul de 45 de zile nu a început să curgă, dispozițiile Legii nr. 219/2020 nefiind suspendate de drept. Cu alte cuvinte, până la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 189 din 18 martie 2021, dispozițiile Legii nr. 219/2020 încă își produc efectele, fiind aplicabile litigiului de față, sens în care s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 752 din 2 august 2021 (*Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021*), reținând că, după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei privind neconstituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 219/2020, instanța nu mai poate aplica o normă juridică inexistentă.

19. *Împotriva acestei sentințe a formulat apel principal pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor*, solicitând anularea sentinței apelate și trimiterea spre rejudecare primei instanțe, iar, în subsidiar, respingerea contestației ca neîntemeiată, susținând, printre altele, că în mod nelegal prima instanță a anulat Decizia de compensare nr. xxxxx din 1 septembrie 2020 și a obligat la emiterea unei decizii de compensare prin 199.379 puncte, în condițiile în care la momentul emiterii deciziei de compensare contestate era aplicabilă Legea nr. 165/2013, astfel că evaluarea imobilului s-a realizat în mod legal, prin raportare la grila notariilor publice valabilă pentru anul 2013.

20. Odată cu întâmpinarea, *reclamanta X a formulat apel incident*, prin care a solicitat schimbarea în parte a sentinței, cu privire la numărul de puncte stabilite în compensare de către prima instanță.

21. În motivarea apelului a susținut că evaluarea imobilului trebuie efectuată în baza Legii nr. 193/2021, care stabilește un nou mod de calcul al despăgubirilor, în sensul că imobilele care fac obiectul dosarelor de despăgubire vor fi evaluate prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor.

22. Ca atare, nu este aplicabilă grila notariilor publice valabilă pentru anul 2019, astfel cum a apreciat prima instanță, ci grila notariilor publice valabilă în anul anterior emiterii deciziei de compensare. Or, întrucât prima instanță a anulat Decizia de compensare nr. xxxxx din 10 septembrie 2020 și a obligat apelanta-pârâtă să emită o nouă decizie de compensare, evaluarea imobilului trebuie efectuată prin raportare la grila notariilor publice valabilă în anul anterior pronunțării sentinței, respectiv anul 2021, sau în anul anterior rămânerii definitive a acesteia, respectiv anul 2022.

23. Prin *întâmpinarea* depusă, apelanta-pârâtă a solicitat respingerea apelului incident ca nefondat, susținând că dosarul de despăgubiri a fost supus atenției Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor în ședința din data de 30 iulie 2020, moment la care evaluarea imobilelor se realiza potrivit grilei notariilor publice valabile pentru anul 2013. Decizia de compensare contestată nu poate fi analizată decât în raport cu normele legale în vigoare la data emiterii sale, întrucât legea civilă nu se aplică retroactiv, imobilul notificat fiind evaluat în mod just prin raportare la grila notariilor publice din 2013. Independent de cele stabilite prin Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1080 din 20 decembrie 2018 (*Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018*), în speță nu se regăsește aceeași situație juridică și nu se poate aprecia că orice modificare adusă dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, indiferent de conținut și de momentul intrării în vigoare, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

24. În ședința publică din 6 mai 2022, Curtea, din oficiu, a pus în discuție, în raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

25. Prin încheierea de ședință pronunțată la aceeași dată, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării referitoare la admisibilitatea procedurii

26. Instanța de trimitere, procedând la analiza condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, referitoare la declanșarea procedurii pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a apreciat că acestea sunt întrunite cumulativ.

27. Astfel, *cauza se află în curs de judecată*, având în vedere că Dosarul nr. 25.029/3/2020 este înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie din data de 5 octombrie 2021 și nu a fost soluționat până la data prezentei sesizări.

28. *Instanța de trimitere judecă în ultimă instanță*, întrucât Dosarul nr. 25.029/3/2020 se află în etapa procesuală a apelului, care reprezintă singura cale de atac de reformare prevăzută în materia cererilor întemeiate pe Legea nr. 165/2013, conform dispozițiilor art. 35 alin. (4) din acest act normativ. Ca atare, Curtea de Apel București, investită cu soluționarea celor două apeluri, urmează să soluționeze cauza prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit dispozițiilor art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă.

29. *Cauza se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel*, completul 10 Apel din cadrul Secției a III-a civile și pentru cauze cu minori și de familie a Curții de Apel București fiind investit cu Dosarul nr. 25.029/3/2020, având ca obiect apelurile promovate împotriva hotărârii pronunțate de instanța de fond.

30. *Soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept în discuție*, întrucât, în ipoteza în care s-ar constata neîntemeiată critica părții că imobilul ar fi fost în mod nelegal evaluat de către prima instanță prin raportare la grila notarilor publici valabilă pentru anul 2019, în loc de cea valabilă pentru anul 2013, dar s-ar constata întemeiat apelul incident, în sensul că sunt aplicabile în cauză dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021, se impune a fi interpretată sintagma „anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor”.

31. *Chestiunea de drept prezintă caracter de noutate*, în contextul în care este generată de un act normativ recent, respectiv Legea nr. 193/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 9 iulie 2021, și se ridică în toate contestațiile judiciare formulate împotriva deciziilor de compensare emise de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, ceea ce constituie un număr considerabil de litigii la nivelul secțiilor civile ale tribunalelor și curților de apel din întreaga țară, existând diferențe între valorile imobilelor stabilite prin aplicarea grilei notarilor publici valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și cele stabilite prin aplicarea grilei notarilor publici valabile pentru anul precedent pronunțării sentinței în primă instanță sau pronunțării deciziei în apel, astfel încât apare necesar ca această problemă de drept să fie tranșată cu valoare de principiu, pe calea procedurii reglementate de art. 519 din Codul de procedură civilă, ce reprezintă un mecanism de preîntâmpinare a jurisprudenței neunitare.

32. Este important de precizat că *noutatea acestei chestiuni de drept a fost expres reținută în Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 9 din 21 februarie 2022*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 4 aprilie 2022 (*Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022*), relevante fiind considerentele din paragrafele 92—96.

33. *Chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare*.

34. Legat de această condiție, este important de observat că prin *deciziile nr. 80 din 12 noiembrie 2018 și nr. 46 din 7 iunie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei sesizări, ci asupra altor probleme de drept*.

35. Astfel, prin Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017 (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016*), se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate (paragrafele 62—65).

36. De asemenea, prin Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021, fiind sesizată cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 219/2020, în sensul de a lămuri dacă aceste prevederi se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești în calea de atac a apelului, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că, drept urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 189 din 18 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 4 mai 2021 (*Decizia nr. 189 din 18 martie 2021*), dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 219/2020, și-au încetat efectele și nu mai pot constitui temei juridic pentru cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate, nesoluționate definitiv la data publicării deciziei instanței de contencios constituțional în Monitorul Oficial al României, Partea I (paragrafele 96—98 și 109—111).

37. Totodată, este important a observa că *nici prin Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei sesizări*, pe calea considerentelor, atunci când a respins ca inadmisibile sesizările formulate de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și de Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă.

38. Astfel, sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă a privit ipoteza în care dosarul de despăgubiri este soluționat de către instanța de judecată, în conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (2) și (3) din Legea nr. 165/2013, iar nu de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, prin emiterea pe cale administrativă a unei decizii de validare și de compensare, astfel cum este situația în cauza de față.

39. Ca atare, pentru lămurirea chestiunii de drept în discuție, nu poate fi aplicat, nici *tale quale*, nici *mutatis mutandis*, raționamentul instanței supreme prezentat în paragrafele 126—129 ale Deciziei nr. 9 din 21 februarie 2022, întrucât acesta a avut ca premisă ipoteza în care nu există o decizie de compensare emisă în procedura administrativă de către Comisia Națională, iar hotărârea judecătorească ține locul acestei decizii, context în care art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 trebuie interpretat în sensul că măsurile compensatorii prin puncte trebuie determinate prin raportare la grilele notariale valabile pentru anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești.

40. Referitor la sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, aceasta a avut ca obiect următoarea chestiune de drept: în interpretarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în situația unei contestații împotriva unei decizii emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, acordarea despăgubirilor se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii propriu-zise a deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor sau prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii sale definitive?

41. Se constată, așadar, că sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie este (parțial) identică cu prezenta sesizare, însă trebuie subliniat că Înalta Curte de Casație și Justiție a respins acea sesizare ca inadmisibilă, în urma constatării faptului că de lămurirea chestiunii de drept nu depindea soluționarea pe fond a cauzei, raționamentul instanței supreme fiind cuprins în paragrafele 99—112.

42. Or, după cum s-a arătat deja, în litigiul de față, soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept în discuție, pentru argumentele prezentate în paragraful 30.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

43. Cu ocazia dezbaterilor din ședința publică din 6 mai 2022, apelanta-reclamantă, prin apărător, a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept în discuție, învederând că au mai fost formulate sesizări similare, care au fost respinse ca inadmisibile de către instanța supremă, ultima dintre ele prin Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022.

44. După comunicarea raportului întocmit de judecătorul-raportor, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, apelanta-pârâtă Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus, în termen legal, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, concordant cu punctul de vedere al judecătorului-raportor.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

45. Completul de judecată investit cu soluționarea apelurilor în Dosarul nr. 25.029/3/2020 a apreciat că, într-un litigiu ce are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021, se interpretează în sensul că *evaluarea imobilului urmează a fi realizată prin raportare la grila notarială valabilă în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor*, iar nu prin raportare la grila notarilor publici valabilă în anul anterior pronunțării sentinței (prin care a fost anulată decizia de compensare și a fost obligată Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să emită o nouă decizie de compensare, conform punctelor de compensare stabilite de către prima instanță) sau la grila notarilor publici valabilă în anul anterior pronunțării deciziei instanței de apel.

46. Astfel, Legea nr. 165/2013 a suferit mai multe modificări, inclusiv din perspectiva modului de evaluare a imobilului, cu consecința determinării cuantumului măsurilor compensatorii.

47. Forma inițială a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 era următoarea: *„Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”*

48. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, în vigoare de la data de 21 decembrie 2016, art. 21 alin. (6) a fost

modificat astfel: *„Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 (...), în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”*

49. Prin Legea nr. 22/2020 pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România (Legea nr. 22/2020), în vigoare de la data de 21 martie 2020, art. 21 alin. (6) a fost modificat astfel: *„Evaluarea imobilului care face obiectul deciziei se face prin utilizarea grilei notariale valabile la data emiterii deciziei de către Comisia Națională și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”*

50. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii — forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 19 mai 2020 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020), aplicabilă în perioada 19 mai 2020—2 noiembrie 2020, a suspendat aplicarea prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 22/2020, până la data de 1 martie 2021.

51. Prin Decizia nr. 725 din 7 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 19 octombrie 2020, Curtea Constituțională a admis sesizarea de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și a constatat că Legea privind adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 este neconstituțională în ansamblul său.

52. Prin Legea nr. 219/2020, în vigoare de la data de 2 noiembrie 2020, art. 21 alin. (6) a fost modificat astfel: *„Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 (...), în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Prin excepție, în dosarele în care se acordă măsuri compensatorii titularului dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, iar dreptul de proprietate nu a fost tranzacționat după preluarea abuzivă de stat a imobilului, evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin utilizarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională. Evaluarea se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”*

53. Prin Decizia nr. 189 din 18 martie 2021, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 219/2020, sunt neconstituționale.

54. Prin Legea nr. 193/2021, în vigoare începând cu data de 12 iulie 2021, art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 a fost modificat astfel: *„Evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu.”*

55. Având în vedere modificările succesive intervenite asupra art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 și luând în considerare deciziile nr. 80 din 12 noiembrie 2018 și nr. 46 din 7 iunie 2021, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, rezultă că la momentul actual evaluarea imobilelor ce fac obiectul dosarelor de despăgubiri se realizează în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021.

56. Aceasta întrucât, după cum a statuat nu doar Înalta Curte de Casație și Justiție, ci și Curtea Constituțională, până la soluționarea definitivă de către instanța de judecată a contestației formulate împotriva deciziei de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, raportului juridic ce face obiectul litigiului i se va aplica legea nouă (în speță, Legea nr. 193/2021), fără a putea fi considerată retroactivă, în cauză fiind vorba despre o situație juridică în curs de constituire (*facta pendentia*), din moment ce dreptul de a obține reparația prevăzută de lege este supus evaluării jurisdicționale.

57. Ca atare, în cauză sunt incidente prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021.

58. Având a interpreta acest text legal, în vederea aplicării sale potrivit voinței legiuitorului, instanța de trimitere a reținut că metoda primară de interpretare este *metoda gramaticală*, prin care norma este supusă unei analize sintactice și morfologice. Din această perspectivă, textul actual al art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 este formulat în mod clar, legiuitorul prevăzând că evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se face „*prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională de Compensare a Imobilelor*”.

59. Prin urmare, grila notarială în funcție de care se face evaluarea imobilului este cea valabilă pentru anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională, situația premisă fiind, în mod evident, că autoritatea publică investită cu soluționarea dosarului de despăgubiri își respectă obligația legală de a emite decizia de compensare.

60. De asemenea, instanța de trimitere observă că legiuitorul nu a făcut nicio distincție în cuprinsul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 în sensul că, atunci când decizia de compensare ar fi contestată în justiție, s-ar aplica de către instanța de judecată investită cu o atare contestație o altă grilă a notarilor publici decât cea valabilă pentru anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, obiect al contestației judiciare. Din această perspectivă, se reține regula de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

61. Interpretând astfel norma juridică, se asigură o aplicare previzibilă și uniformă a reglementării legale, prin raportare la un criteriu precis determinat (grila notarilor publici valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor), cunoscut *a priori* de toți destinatarii normei legale, criteriu care nu este influențat de evenimente ulterioare, cum ar fi durata procedurii judiciare desfășurate în fața primei instanțe și a celei de apel.

62. Nu este de trecut cu vederea nici faptul că această interpretare a textului legal este de natură a împiedica beneficiarul deciziei de compensare să introducă doar formal o contestație judiciară, cu scopul de a obține evaluarea imobilului potrivit altei grile notariale decât cea valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională, în speranța obținerii unor valori mai mari, ceea ce ar conduce nu doar la eludarea literei și spiritului legii, ci și la supraaglomerarea nejustificată a instanțelor de judecată.

63. Interpretarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, propusă de instanța de trimitere, rezultă și din paragraful 93 al Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 46 din 7 iunie 2021 și din paragraful 126 al Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție —

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 9 din 21 februarie 2022.

64. Finalitatea urmărită prin Legea nr. 193/2021, și anume ca persoanele îndreptățite la obținerea de măsuri compensatorii să beneficieze de stabilirea unor despăgubiri compensatorii care să fie evaluate în funcție de grile mai apropiate de momentul primirii efective a acestora, este îndeplinită și în ipoteza contestării judiciare a deciziei de compensare, dat fiind că evaluarea nu se mai realizează prin raportare la grila notarilor publici valabilă pentru anul 2013, ci la o grilă mult mai apropiată de momentul primirii măsurilor compensatorii, respectiv cea valabilă în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională.

65. Redând expunerea de motive ce a stat la baza adoptării Legii nr. 22/2020, instanța de trimitere a subliniat că legiuitorul a urmărit ca persoanele îndreptățite la obținerea de măsuri compensatorii să beneficieze de creșterea valorilor din grilele notariale, prin stabilirea despăgubirilor cu luarea în considerare a acestei evoluții favorabile. Scopul urmărit de legiuitor, care subzistă și în privința Legii nr. 193/2021, poate fi atins, în mod cert, și prin evaluarea imobilului în funcție de grila notarială valabilă pentru anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională, comparativ cu grila notarilor publici valabilă pentru anul 2013.

66. Această interpretare nu neagă principiul aplicării imediate a legii noi, ci este tocmai o consecință a acestui principiu. Cu alte cuvinte, aplicarea imediată în prezentul litigiu a normelor de drept substanțial din legea nouă (Legea nr. 193/2021) constituie chiar premisa prezentei sesizări, instanța de trimitere cunoscând și aplicând cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin deciziile nr. 80 din 12 noiembrie 2018 și nr. 46 din 7 iunie 2021.

67. În final, instanța de sesizare a arătat că dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021, sunt aplicate în mod diferit la nivelul Curții de Apel București și a evidențiat deciziile civile identificate, pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

68. A menționat și că, în vederea unificării practicii, a fost organizată o întâlnire a judecătorilor Secției a III-a civile și pentru cauze cu minori și de familie și ai Secției a IV-a civile, în cadrul căreia opinia majoritară (22 de voturi) a fost că evaluarea imobilului se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

VII. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

69. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești, precum și opinii teoretice ale magistraților, din care a rezultat existența unor orientări jurisprudențiale diferite în interpretarea problemei de drept semnalate.

70. Astfel, *într-o opinie* s-a apreciat că, într-un litigiu având ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021, se interpretează în sensul că evaluarea imobilului urmează a fi realizată prin raportare la grila notarilor publici valabilă în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor ce face obiectul contestației judiciare.

71. În sprijinul opiniei exprimate s-a argumentat că voința legiuitorului în sensul interpretării anterior amintite rezultă fără echivoc din forma actuală a textului de lege, în urma modificărilor legislative succesive. De asemenea, s-a arătat că dacă intenția legiuitorului ar fi fost ca în ipoteza în care se admite

contestația formulată împotriva deciziei emise de Comisia Națională să se aplice o altă modalitate de evaluare a imobilului, prin derogare de la regula instituită de art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, aceasta ar fi trebuit prevăzută în mod expres, neputând fi dedusă pe cale de interpretare sau prin adăugarea la lege.

72. Această opinie are în vedere și că obiectul judecării îl constituie tocmai decizia de compensare emisă de Comisia Națională, iar instanța de judecată este investită a verifica modalitatea în care autoritatea publică administrativă a aplicat dispozițiile Legii nr. 165/2013, inclusiv sub aspectul evaluării imobilului.

73. În acest sens s-au depus hotărâri judecătorești, precum și opiniile teoretice exprimate de magistrații Secției I civile a Curții de Apel Bacău, Secției I civile a Tribunalului Bacău, Secției I civile și de contencios administrativ a Tribunalului Neamț, Secției civile a Curții de Apel Brașov, Secției civile a Tribunalului Covasna, o parte a judecătorilor Secției a III-a civile și pentru cauze cu minori și de familie a Curții de Apel București, Secției civile a Tribunalului Giurgiu, Tribunalului Ialomița, Tribunalului Ilfov, Tribunalului Teleorman, Secției I civile a Curții de Apel Cluj, o parte a judecătorilor Secției civile a Tribunalului Cluj, o parte a judecătorilor Secției I civile a Curții de Apel Constanța, majoritatea judecătorilor Secției I civile a Tribunalului Constanța, magistrații Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, ai Secției I civile a Curții de Apel Craiova, Tribunalului Olt, Tribunalului Dolj, Tribunalului Gorj, Secției I civile a Curții de Apel Galați, Secției I civile a Tribunalului Brăila, Secției civile a Curții de Apel Iași, o parte a judecătorilor Secției I civile a Tribunalului Iași, Secției civile a Tribunalului Vaslui, Curții de Apel Oradea, Secției I civile a Tribunalului Bihor, Tribunalului Satu Mare, Curții de Apel Pitești, Curții de Apel Ploiești, Curții de Apel Suceava, Curții de Apel Târgu Mureș, Tribunalului Timiș.

74. S-a exprimat și *opinia contrară* potrivit căreia, în situația vizată de sesizare, în ipoteza în care instanța de apel va proceda la admiterea apelului, la schimbarea hotărârii judecătorești pronunțate de către prima instanță și la recalcularea punctelor de compensare, în temeiul motivelor de apel vizând modificarea grilei notariale aplicabile (an distinct) sau greșita aplicare a acesteia de către prima instanță, grila notarială în raport cu care se va evalua imobilul este grila notarială valabilă pentru anul precedent pronunțării deciziei civile de către instanța de apel.

75. În ipoteza în care instanța de apel este investită cu o cerere de apel prin intermediul căreia nu se critică modificarea grilei notariale aplicabile (an distinct) sau greșita aplicare a acesteia de către prima instanță, caz în care instanța de apel nu va proceda la o reevaluare a imobilului, grila notarială în raport cu care a fost evaluat imobilul, respectiv grila notarială valabilă pentru anul precedent pronunțării sentinței civile de către prima instanță, va rămâne neschimbată.

76. În acest sens s-au pronunțat hotărâri judecătorești și au exprimat opinii teoretice judecătorii Secției a IV-a civile a Curții de Apel București, o parte a judecătorilor Secției civile a Tribunalului Cluj, o parte a judecătorilor Secției I civile a Curții de Apel Constanța, Secției I civile a Tribunalului Caraș-Severin.

77. În sensul că evaluarea imobilului urmează a fi realizată prin raportare la grila notarilor publici valabilă în anul anterior pronunțării sentinței prin care a fost anulat decizia de compensare și a fost obligată Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să emită o nouă decizie de compensare, conform punctelor de compensare stabilite de prima instanță, s-au exprimat judecătorii Secției I civile a Tribunalului Mehedinți, o parte a judecătorilor Secției I civile a Tribunalului Iași, Tribunalului Galați, majoritatea judecătorilor Secției I civile a Tribunalului Arad.

78. Judecătorii secțiilor civile ale Tribunalului București au comunicat că practica majoritară este în sensul că evaluarea imobilului se va realiza prin raportare la grilele notarilor publici valabile în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în situația în care obiectul cauzei este reprezentat de contestație împotriva deciziei emise de comisie, și prin raportare la grilele notarilor publici valabile în anul anterior pronunțării sentinței de primă instanță, în situația în care obiectul cauzei este reprezentat de soluționarea pe fond a notificării.

79. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică în prezent o practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

80. Prin *Decizia nr. 189 din 18 martie 2021*, admitându-se excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, s-au reținut următoarele: „24. *Conținutul normativ al prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, vizate de suspendarea dispusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 19 mai 2020, era cel stabilit prin Legea nr. 22/2020 (...), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 18 martie 2020. Potrivit acestuia, evaluarea imobilului care face obiectul deciziei se face prin utilizarea grilei notariale valabile la data emiterii deciziei de către Comisia Națională.*

25. *Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020, s-a dispus suspendarea aplicării art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 în redactarea precizată, până la data de 1 martie 2021. Totodată, pe perioada suspendării, prin aceeași ordonanță de urgență s-a prevăzut revenirea la soluția legislativă anterioară adoptării Legii nr. 22/2020, potrivit căreia evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia.*

26. *Prin articolul unic din Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020, care a format obiectul controlului exercitat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 725 din 7 octombrie 2020, precizată, a fost modificat implicit art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, urmând ca, pe perioada suspendării, evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri să se facă diferențiat, prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia — în dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia —, respectiv prin utilizarea grilei notariale valabile la data emiterii deciziei de către Comisia Națională — în dosarele în care se acordă măsuri compensatorii titularului dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, iar dreptul de proprietate nu a fost tranzacționat după preluarea abuzivă de stat a imobilului. (...)*

28. *Ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 725 din 7 octombrie 2020, a intrat în vigoare Legea nr. 219/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1011 din 30 octombrie 2020, care, prin art. 1 pct. 1, a menținut de principiu soluția legislativă a cărei neconstituționalitate a fost constatată de Curtea Constituțională, consacrand o modalitate de reglementare similară celei cuprinse în Legea privind adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 — în sensul că a instituit același dublu standard în privința modalității de evaluare a bunului imobil, în funcție de calitatea persoanei*

căreia i se acordă măsuri compensatorii —, soluție legislativă asupra căreia Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizia mai sus menționată.

29. *Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii, astfel că, în situația în care instanța de control constituțional a constatat neconstituționalitatea unei anumite soluții legislative în controlul a priori de constituționalitate, nu este permis ca acestea să devină parte a dreptului pozitiv prin intermediul unui alt act normativ, diferit de cel cu privire la care Curtea Constituțională s-a pronunțat. Or, în cazul de față, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 725 din 7 octombrie 2020, Legea nr. 219/2020 a intrat în vigoare și a transpus în dreptul pozitiv o soluție legislativă care conservă viciul de neconstituționalitate al art. 1 pct. 1 din Legea privind adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020. O asemenea reglementare este contrară Deciziei nr. 725 din 7 octombrie 2020 și, prin urmare, nesocotește art. 147 alin. (4) din Constituție.*”

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

81. Prin Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, admitând sesizarea formulată, a decis următoarele:

„1. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în forma anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 (...):

Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare se realizează prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și categoriei de folosință la data preluării acestuia, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nefiind aplicabile.

2. Dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate.”

82. Prin Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit: „Ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 189 din 18 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 4 mai 2021, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 (...), astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 219/2020 (...), și-au încetat efectele și nu mai pot constitui temei juridic pentru cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate, nesoluționate definitiv la data publicării deciziei instanței de contencios constituțional în Monitorul Oficial.”

83. De asemenea, prin Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibile sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 11.553/3/2019 și sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă în Dosarul nr. 877/108/2020, relevante fiind considerentele din paragrafele 116 și 126—129.

84. Totodată, ar mai fi de menționat și Decizia nr. 13 din 7 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 26 aprilie 2022, și Decizia nr. 26 din 9 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 30 mai 2022, prin care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibile sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 42.192/3/2018, respectiv sesizarea formulată de Curtea de

Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 30.797/3/2018.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

85. Prin raportul întocmit, judecătorul-raportor a apreciat că, într-un litigiu ce are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii, se interpretează în sensul că evaluarea imobilului urmează a fi realizată prin raportare la grila notarilor publici valabilă în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept care se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

86. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

87. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

88. În doctrină, dar și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a arătat, tot din perspectiva admisibilității, și că problema de drept trebuie să fie reală, să suscite interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de lege, respectiv să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că, pentru a înlătura orice incertitudine, este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

89. Aceste condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, fiind în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investite să soluționeze cauza, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013 coroborat cu art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă. Curtea de Apel

București, investită cu soluționarea apelului, urmează să examineze cauza în ultimă instanță și să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, conform art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

90. Este îndeplinită și condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, întrucât între problema de drept care face obiectul sesizării și soluționarea pe fond a litigiului există un raport de dependență, în sensul că hotărârea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție o pronunță în procedura mecanismului de unificare a practicii judiciare produce un efect direct și concret asupra soluției din procesul pendinte. Astfel, soluționarea apelului incident declarat în cauză și, implicit, a acțiunii introductive este indisolubil legată de interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în varianta ulterioară modificării acesteia prin Legea nr. 193/2021, respectiv dacă „grila notarială valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională” se aplică în privința evaluării imobilului și în cazul contestațiilor formulate împotriva deciziilor administrative de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, sau dacă trebuie aplicată grila notarială din anul precedent soluționării contestației de către prima instanță de judecată ori cea din anul precedent deciziei judecătorești de rezolvare a apelului.

91. Prin apelul incident, reclamanta a precizat în mod expres că în temeiul Legii nr. 193/2021, care a modificat Legea nr. 165/2013, evaluarea imobilului în vederea stabilirii numărului punctelor compensatorii trebuie raportată la anul pronunțării hotărârii judecătorești sau la cel al rămânerii definitive a acesteia, solicitând din această perspectivă reevaluarea numărului punctelor compensatorii.

92. Este îndeplinită de asemenea și condiția de admisibilitate referitoare la noutatea chestiunii de drept.

93. Privitor la această cerință, în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a subliniat că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intreată în vigoare, căreia instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată ori, dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

94. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizate într-o practică judiciară consacrată.

95. Problema de drept semnalată de titularul sesizării prezente este nouă, întrucât își are izvorul într-un act normativ de dată recentă, respectiv Legea nr. 193/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 9 iulie 2021.

96. Prin această lege a fost modificat art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, impunându-se în acest context problema reevaluării normei de drept în noua sa formă.

97. De altfel, îndeplinirea cerinței noutății chestiunii de drept în discuție a fost recunoscută de către instanța supremă inclusiv prin Decizia Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 9 din 21 februarie 2022, pronunțată în privința inclusiv a unei sesizări (cea înregistrată cu nr. 2.825/1/2021) parțial identice cu cea prezentă, relevante în această direcție fiind paragrafele 92—95.

98. Se observă că de la data pronunțării respectivei decizii a Completului pentru dezlegarea unei chestiuni de drept a trecut o perioadă de timp scurtă și nu au apărut alte elemente

determinante modificatoare referitoare la constatarea anterioară a instanței supreme.

99. Este îndeplinită și cerința care impune ca asupra problemei de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat. Astfel, chestiunea de drept nu a fost soluționată de către instanța supremă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

100. Sub acest aspect este necesar a se ilustra faptul că asupra sesizării nr. 2.825/1/2021, anterior menționată, care a vizat următoarea chestiune de drept: „În interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 (...), în situația unei contestații împotriva unei decizii emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, acordarea despăgubirilor se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii propriu-zise a deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor sau prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii sale definitive?”, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a statuat asupra sa prin Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022 pe fondul său, ci a respins-o ca inadmisibilă, în urma constatării neîndeplinirii exigenței ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei, raționamentul instanței supreme din respectiva decizie fiind cuprins în paragrafele 108—112.

101. În egală măsură, sesizarea nr. 2.927/1/2021 a instanței supreme, soluționată în sensul respingerii ca inadmisibilă prin aceeași Decizie nr. 9 din 21 februarie 2022, referitoare la următoarea chestiune de drept: „care este grila notarială aplicabilă pentru evaluarea imobilelor care nu pot fi restituite în natură, în cazul litigiilor în care reclamantul solicită obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la soluționarea dosarului prin emiterea unei decizii de compensare care să conțină numărul de puncte stabilit prin expertiza dispusă în cauză, ipoteza vizată fiind aceea în care Comisia nu a soluționat dosarul până la data introducerii acțiunii de către reclamant și nici ulterior, situație care nu este acoperită de textul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma în vigoare după modificarea dispusă prin Legea nr. 193/2021 (...)?”, a avut o altă premisă decât chestiunea de drept prezentă, respectiv inexistența unei decizii administrative de compensare emise de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, element important în ecuația juridică prezentă, care determină configurarea caracterului distinct al chestiunii de drept pendinte.

102. În urma verificărilor efectuate, se constată că nu s-a cristalizat până în prezent o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, neexistând un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit această problemă de drept, într-o anumită perioadă de timp (de la intrarea în vigoare a Legii nr. 193/2021 trecând doar circa un an, perioadă insuficientă pentru cristalizarea unei practici judiciare semnificative), care să pună problema declanșării unui recurs în interesul legii, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare.

103. În fine, este îndeplinită și cerința ca problema de drept să fie reală, să suscite interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de lege, respectiv să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că, pentru a înlătura orice incertitudine, este necesară declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare.

104. Astfel, hotărârile judecătorești ale instanțelor naționale, la care s-a făcut referire la punctul nr. VII din prezenta decizie, au ilustrat existența multiplu argumentată a unor interpretări diferite ale textului de lege în discuție, caracterul dificil al interpretării și aplicării normei juridice fiind accentuat inclusiv din

perspectiva raportării interpretării la considerente reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cadrul unor decizii anterior pronunțate (cum ar fi Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022 sau Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018 menționate în paragrafele precedente), respectiv de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie (de exemplu, Decizia nr. 568 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1125 din 23 noiembrie 2020).

105. Examinând așadar sesizarea formulată, jurisprudența remisă, punctele de vedere și argumentele exprimate de instanțele din țară, care prefigurează apariția unei practici neunitare cu privire la problema de drept care face obiectul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept conchide apreciind chestiunea de drept supusă prezentei dezbateri ca fiind una veritabilă, care necesită o rezolvare de principiu pe calea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

106. **Procedându-se în continuare la evaluarea chestiunii de drept sub aspectul fondului său**, se observă pentru început faptul că una dintre premisele silogismului juridic al cauzei este aceea a existenței unei decizii administrative de compensare emise de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, decizie contestată judiciar potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013.

107. În conformitate cu art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, modificată prin Legea nr. 193/2021, „Evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu”.

108. Procedând la analiza textului de lege din perspectiva invocată prin prezenta sesizare, aceea a aplicării sale în cadrul contestației judiciare întemeiate pe art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013, se observă, folosind pentru început metoda de interpretare logică a normelor juridice, faptul că obiectul controlului judecătoresc realizat în cadrul unei astfel de contestații este reprezentat de verificarea conformității cu legea a deciziei administrative de compensare, concret, modul în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a aplicat prevederile legale incidente în dosarul administrativ, deci inclusiv maniera de aplicare a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 referitoare la evaluarea imobilului prin raportare la grila notarială aplicată de Comisia Națională, respectiv cea valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de compensare.

109. Or, din acest unghi de vedere enunțat, a se proceda în cadrul judecării contestației, evident în limita criticilor privind evaluarea, la reanalizarea valorii imobilului în raport cu o altă grilă notarială decât cea valabilă în anul anterior emiterii deciziei administrative de compensare este pe cale de consecință de natură a sustrage o parte esențială din obiectul controlului jurisdicțional instituit de art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013, determinat potrivit paragrafului precedent.

110. În egală măsură se observă, prin prisma aceleiași metode de interpretare rațională utilizate în prezent, că legiuitorul nu a realizat în cuprinsul art. 21 alin. (6) sau al altui articol din Legea nr. 165/2013 nicio distincție în privința situației contestării în justiție a deciziei administrative de compensare, în sensul că într-o astfel de ipoteză ar fi aplicabilă de către instanța de judecată investită cu o atare contestație o altă grilă a notarilor publici decât cea valabilă pentru anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

111. Drept urmare, devine aplicabilă inclusiv regula de interpretare rațională *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere*

debemus — unde legea nu distinge, nici interpretul legii nu trebuie să distingă.

112. Procedul analizat ar fi de natură a lipsi mecanismul special de despăgubire prin echivalent a persoanelor expoliolate de regimul comunist de cerința previzibilității, cerință esențială recunoscută și afirmată repetat în materie de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și de Curtea Constituțională, astfel încât, inclusiv din perspectiva metodei de interpretare teleologică a normelor juridice, se conturează concluzia interpretării art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 în forma modificată în sensul respectării aceluiași jalon de evaluare (grila notarială valabilă în anul precedent emiterii deciziei de compensare) și în cadrul procedurii judiciare.

113. Astfel, în Decizia nr. 568 din 9 iulie 2020, Curtea Constituțională a arătat că „26. Astfel, în ceea ce privește criteriul de evaluare în vederea stabilirii măsurilor compensatorii pentru imobilele preluate în mod abuziv de statul român în perioada regimului comunist, Curtea a observat că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată de legiuitor ca urmare a pronunțării de către instanța europeană a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, prin care a fost reținută în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Curtea Constituțională a reținut, de asemenea, că prin hotărârea-pilot menționată a fost lăsată statului român o largă marjă de apreciere în privința mijloacelor prin care să îndeplinească obligațiile juridice impuse și să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate avute în vedere”.

114. Or, textul de lege analizat în cauza de față, în forma modificată prin Legea nr. 193/2021, reprezintă unul din elementele care configurează modalitatea concretă uniformă, eficientă și previzibilă prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele și recomandările exprimate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de forul constituțional în jurisprudența în materia restituirii proprietăților.

115. Prin această normă juridică statul și-a asumat obligația de a evalua imobilele ce nu mai pot fi restituite în natură în baza unor criterii clare, previzibile și obiective, care să permită finalizarea rapidă a procedurii de acordare a reparațiilor. Forma actuală a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 corespunde acestei cerințe, evaluarea, fie ea definitivată judiciar, rămânând legată de un reper legal stabil, cunoscut, respectiv grila valabilă în anul precedent emiterii deciziei de compensare contestate, aspect de natură a conserva și accentua atributul previzibilității sistemului național de despăgubiri. Soluționarea dosarelor administrative de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor se face într-o anumită ordine, în principiu cea a înregistrării (art. 34 din lege), ceea ce nu lasă loc arbitrarului în ecuația juridică analizată.

116. Interpretând astfel textul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, se asigură o aplicare uniformă a reglementării legale, prin raportare la un criteriu precis determinat (grila notarilor publici valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor), cunoscut *a priori* de toți destinatarii normei legale, criteriu care nu este influențat de evenimente ulterioare, cum ar fi durata procedurii judiciare desfășurate în fața primei instanțe și a celei de apel, care are un anumit caracter aleatoriu.

117. Or, remediul procesual pentru asigurarea respectării dreptului părții la judecarea cauzei într-un termen rezonabil și, corelativ, a principiului fundamental al judecării cu celeritate a cauzelor nu poate consta în această materie în aplicarea pretoriană (în lipsa unei prevederi legale în acest sens) a unei

alte grile notariale (mai apropiate de momentul soluționării definitive a cauzei judiciare) decât cea prevăzută legal.

118. Este adevărat că în cadrul paragrafului 128 al Deciziei nr. 9 din 21 februarie 2022, menționată anterior, se arată că „finalitatea urmărită de legiuitor a fost ca persoanele îndreptățite la obținerea de măsuri compensatorii să beneficieze de stabilirea unor despăgubiri compensatorii care să fie evaluate în funcție de grilele cele mai apropiate de momentul primirii efective a acestora”, însă acest considerent nu poate fi interpretat în sensul impunerii obligativității raportării instanței de judecată care evaluează imobilul în cadrul unei contestații formulate împotriva deciziei administrative de compensare la o altă grilă notarială decât cea prevăzută legal, respectiv cea valabilă pentru anul anterior emiterii deciziei de compensare contestate.

119. Această concluzie se impune în primul rând întrucât, prin modificările în materie care au fost adoptate începând cu anul 2020 (Legea nr. 22/2020) și terminând cu Legea nr. 193/2021, legiuitorul a urmărit ca persoanele îndreptățite la obținerea de măsuri compensatorii să beneficieze de creșterea per ansamblu a valorilor din grilele notariale, prin stabilirea despăgubirilor cu luarea în considerare a acestei evoluții favorabile.

120. Elocventă în acest sens este expunerea de motive ce a stat la baza adoptării Legii nr. 22/2020, primul act normativ prin care s-a urmărit modificarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 sub aspectul criteriului de evaluare: „Legea (nota noastră — Legea nr. 165/2013) a intrat în vigoare la data de 16.05.2013, ca urmare, toate deciziile se emit ținând cont de grilele notariale din anul 2013, astfel cei îndreptățiți, toți cei care beneficiază de prevederile acestei legi (atât persoane fizice, cât și persoane juridice) sunt prejudiciați raportat la faptul că grila notarială este actualizată anual de către Comisia Națională. Actul normativ a intrat în vigoare acum 6 ani, valorile de piață ale imobilelor au suferit modificări și în grilele notariale, precum și inflația anuală duce la o pierdere a valorii despăgubirilor (se pot verifica grilele notariale aplicabile în cazul localităților din anul 2013 și anii următori, inclusiv cel în vigoare din anul 2018), în majoritatea cazurilor se pot observa creșteri de cca. 30%.”

121. Așadar, legiuitorul a apreciat că aplicarea unor grile notariale vechi de 6 ani, în contextul unei dinamici a valorilor de piață ale imobilelor și al inflației anuale, prejudiciază persoanele îndreptățite la acordarea de despăgubiri, finalitatea urmărită de acesta fiind, așadar, aceea ca persoanele îndreptățite să beneficieze de stabilirea unor despăgubiri compensatorii care să fie evaluate în funcție de grilele mai apropiate de momentul primirii efective a acestora, aspect care, astfel cum s-a evidențiat anterior, intră în marja de apreciere recunoscută în domeniul statului național de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

122. Or, această finalitate expusă este respectată de textul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma sa modificată prin Legea nr. 193/2021, atât timp cât evaluarea nu se mai realizează prin raportare la grila notarilor publici valabilă pentru anul 2013, îndepărtată, ci la grile mult mai apropiate de momentul primirii măsurilor compensatorii, și anume cele valabile în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională.

123. Aceste grile sunt în principiu foarte apropiate și de data declanșării procedurii judiciare, având în vedere termenul procedural scurt de contestare judiciară a deciziilor de compensare, de doar 30 de zile de la data comunicării deciziei administrative, conform art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013.

124. În al doilea rând, paragraful 128 al Deciziei nr. 9 din 21 februarie 2022 trebuie analizat sistematic, respectiv în contextul chestiunii de drept care a fost cercetată în respectiva sesizare anterioară. Astfel, în precedenta decizie a Completului pentru

dezlegarea unor chestiuni de drept, premisa raționamentului juridic a fost aceea a nesoluționării dosarului administrativ de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. Drept urmare, considerentul citat a fost afectat de instanța supremă în mod predilect operațiunii juridice de identificare a grilei notariale de referință pentru astfel de situații, respectiv cele în care lipsește o decizie administrativă de compensare emisă [evident, pe baza grilei notariale valabile în anul precedent, conform art. 21 alin. (6) din lege]. Or, nu acesta este cazul în silogismul juridic prezent, în care una dintre premise este existența deciziei de compensare emise de comisia administrativă.

125. Conchizând, inclusiv din perspectiva metodei de interpretare teleologică, rezultatul interpretării norme juridice analizate este același: textul de lege cercetat are în vedere grefarea controlului jurisdicțional al instanței de judecată investite cu o contestație împotriva deciziei administrative de compensare pe aceeași grilă de evaluare valabilă în anul precedent emiterii deciziei, avută în vedere și de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

126. Interpretarea expusă a dispoziției legale analizate rezultă și prin aplicarea metodei gramaticale de interpretare a normelor juridice. Astfel, cercetând sintactic și morfologic prevederea legală, rezultă că textul actual al art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 este formulat în mod clar, lipsit de echivoc, legiuitorul prevăzând tranșant că evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se face „prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională de Compensarea Imobilelor”.

127. Aplicarea unei alte grile notariale ca jalon de evaluare aferent procedurii judiciare decât cea expres și inechivoc consacrată de art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, modificată prin Legea nr. 193/2021, ar echivala în acest context cu modificarea sau completarea norme juridice în vigoare enunțate.

128. Ca atare, utilizând conjugat cele trei metode de interpretare a normelor juridice dezbătute în paragrafele precedente, rezultă că art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma modificată, nu poate fi interpretat decât în sensul că grila notarială în funcție de care se verifică în cadrul procedurii judiciare evaluarea imobilului rămâne cea valabilă pentru anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

129. Convergent, se impune a se nota și faptul că, prin paragraful 93 al Deciziei nr. 46 din 7 iunie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat următoarele: „În temeiul art. 21 alin. (6) astfel modificat (notă — prin Legea nr. 219/2020), evaluarea în prezenta cauză ar urma să se raporteze la grilele notariale din anul 2018, iar nu din anul 2013, astfel cum s-a calculat de către prima instanță, având în vedere că persoanele îndreptățite aparțin categoriei titularului dreptului de proprietate — fost proprietar sau moștenitori legali ori testamentari ai acestuia — al cărui drept de proprietate nu a fost tranzacționat după preluarea abuzivă de către stat a imobilului”, obiectul dosarului în care s-a formulat respectiva sesizare fiind reprezentat de o decizie de validare parțială și de compensare emisă în 2019, instanța supremă reținând așadar că evaluarea imobilului urma să se realizeze de instanța de judecată prin aplicarea exact a grilei notariale valabile în anul precedent emiterii deciziei de compensare contestate.

130. Este adevărat faptul că, potrivit paragrafului 116 din Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat că: „Or, atât timp cât legiuitorul a modificat art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 și a raportat evaluarea imobilelor la grila notarială valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei

de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, deci a stabilit criteriul de evaluare a imobilelor în faza administrativă, dar a omis să modifice și art. 35 din același act normativ, prin indicarea criteriului de evaluare în faza judiciară, se pune problema dacă se aplică în această ultimă fază, mutatis mutandis, prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013”.

131. Aserțiunea se regăsește în mod similar și în cadrul paragrafului 94 al aceleiași decizii a instanței supreme.

132. Considerentul enunțat din decizia ilustrată, relativ la omisiunea legiuitorului de a modifica art. 35 din lege, prin indicarea criteriului de evaluare în faza judiciară, trebuie însă privit sistematic, prin raportare la ansamblul considerentelor din decizia respectivă a instanței supreme, ansamblu greșit atât pe ipoteza nesoluționării dosarului administrativ de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor (deci a inexistenței unei decizii de compensare emise de autoritatea administrativă), cât și pe inexistența unei reglementări legale exprese privind determinarea jalonului de evaluare într-o astfel de situație negativă. Considerentul are în vedere nereglementarea reperului privind evaluarea în contestația judiciară atunci când nu există o decizie administrativă de compensare, și nu nereglementarea reperului pentru procedura judiciară, indiferent dacă există sau nu o decizie administrativă. Maniera de interpretare a acestui considerent nu poate fi din această perspectivă expusă, una extinsă.

133. Or, astfel cum s-a expus anterior, situația în cazul prezent se greșează pe premisa existenței unei decizii de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, contestate judiciar. Prin prisma celor expuse nu se poate aprecia deci că acest considerent citat ar radia și asupra algoritmului juridic al prezentei cauze, caracterizate atât prin existența premisei distincte menționate, cât și — cel mai important — prin existența unei norme legale incidente [art. 21 alin. (6) din legea modificată], aspect care distinge fundamental sesizarea prezentă de cea anterioară.

134. Concluzia decelată este confirmată, de altfel, inclusiv de un alt paragraf al aceleiași decizii anterioare a instanței supreme, respectiv paragraful 126. Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat în cadrul său următoarele: „*Modalitatea de determinare a măsurilor compensatorii prin puncte este prevăzută în cadrul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013. Atât timp cât, în acest caz, nu există o decizie emisă în procedura administrativă, iar hotărârea judecătorească ține locul acestei decizii, art. 21 alin. (6) trebuie interpretat în sensul că măsurile compensatorii trebuie determinate prin raportare la grilele notariale valabile pentru anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești.*”

135. Astfel, instanța supremă a precizat în mod expres că aprecierea sa este valabilă pentru „acest caz”, respectiv cel al inexistenței unei decizii emise în procedura administrativă, ceea ce determină, *per a contrario*, concluzia că aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești nu se justifică legal în ipoteza în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și-a îndeplinit obligația legală de a emite decizie de compensare, precum este cazul în sesizarea prezentă.

136. Argumentul principal al concluziei instanței supreme privind raportarea la grila notarială din anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești a fost acela al inexistenței unei decizii emise în procedura administrativă, ceea ce înseamnă că, inclusiv în cadrul deciziei sale anterioare, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a apreciat ca primordială grila notarială valabilă în anul precedent emiterii deciziei de compensare ca etalon de evaluare.

137. Nici statuările instanței supreme din cuprinsul Deciziei nr. 80 din 12 noiembrie 2018 nu sunt de natură a infirma rezultatul interpretării decelat potrivit paragrafelor anterioare.

138. Astfel, prin paragrafele 62—64 și 66 din respectiva decizie, instanța supremă a reținut: „62. Prin art. 4 legiuitorul a înțeles să reglementeze conflictul de drept intertemporal generat de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, în sensul ca dispozițiile legii noi să fie aplicabile cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a acesteia.

63. Legea nr. 165/2013 cuprinde nu numai prevederi cu caracter procedural (cum ar fi, de pildă, cele care instituie anumite termene), ci și prevederi cu caracter substanțial, referitoare la cuantumul și modalitatea de acordare a măsurilor compensatorii instituite, astfel că, în privința acestora din urmă, raporturile juridice derulate între persoana îndreptățită la restituire, pe de o parte, și autoritățile administrative cu atribuții în procesul de stabilire a măsurilor reparatorii, pe de altă parte, nu pot fi considerate ca fiind raporturi juridice finalizate până la rămânerea definitivă a deciziei administrative.

64. Decizia autorității administrative implicate în procesul de acordare a măsurii reparatorii reglementate de Legea nr. 165/2013 a fost supusă controlului jurisdicțional, astfel încât dreptul de creanță, de care beneficiază persoana îndreptățită la măsura reparatorie, nu este un drept cert și exigibil și, de aceea, situația juridică se află în curs de constituire, deoarece urmează a se stabili, în faza jurisdicțională, valoarea concretă a despăgubirilor sub forma acordării de puncte în raport cu evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare, instanța de judecată fiind singura în măsură a stabili, în concret și definitiv, întinderea despăgubirii convenite. (...)

66. Dată fiind situația juridică aflată în curs de constituire, norma de drept substanțial referitoare la modalitatea de evaluare a imobilului, prevăzută în textul normativ modificat, este aplicabilă situației juridice aflate în curs de desfășurare, fiind impusă de principiul aplicării imediate a legii civile noi, pe care, de altfel, Legea nr. 165/2013 îl consacără prin dispozițiile art. 4, fiind, în consecință, aplicabilă legea în forma în vigoare de la data judecării litigiului, și nu cea de la data introducerii acțiunii.”

139. Analizând din punct de vedere logic și sistematic aceste considerente citate, se observă facil împrejurarea că instanța supremă a statuat că, întrucât, până la momentul rămânerii definitive a deciziei de compensare, situația juridică în temeiul Legii nr. 165/2013 este în curs de constituire (*facta pendentia*), atunci noile dispoziții legale modificatoare ale Legii nr. 165/2013 (în sesizarea respectivă cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016) sunt aplicabile și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate.

140. Nicăieri în cuprinsul acestei decizii anterioare nu se recunoaște însă posibilitatea instanțelor de judecată ca, în ipoteza intervenirii unor modificări legislative aduse prevederilor art. 21 alin. (6), sub aspectul modului de evaluare a despăgubirilor, precum s-a procedat prin Legea nr. 193/2021, să ignore norma legală și să stabilească un alt criteriu de evaluare decât cel prevăzut de legiuitor. Aceste paragrafe ale Deciziei nr. 80 din 12 noiembrie 2018 nu pot fi privite așadar decât din perspectiva cercetării aplicării în timp a legii materiale, operațiune juridică față de care ele au fost subordonate, dată fiind chestiunea de drept în analiza căreia au fost realizate, concluzie care rezultă inclusiv din paragrafele citate ale respectivei decizii.

141. De altfel, rezultatul interpretării normei juridice din prezenta sesizare nu contrazice decizia instanței supreme analizată atât timp cât constatarea incidenței art. 21 alin. (6), în forma modificată prin Legea nr. 193/2021, în cadrul procedurii judiciare, reprezintă chiar o aplicație particulară a principiului aplicării legii noi pe parcursul procesului, principiu confirmat prin Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018.

142. Concluzionând în baza tuturor acestor argumente expuse, rezultă că într-un litigiu ce are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021, se interpretează în sensul că evaluarea imobilului urmează a fi realizată prin raportare la grila notarilor publici valabilă în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie prin Încheierea din 6 mai 2022 în Dosarul nr. 25.029/3/2020 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și în consecință:

În interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii, stabilește că, într-un litigiu care are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020, se interpretează în sensul că evaluarea imobilului urmează a fi realizată prin raportare la grila notarilor publici valabilă în anul anterior emiterii deciziei de compensare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, ce face obiectul contestației judiciare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE
LAURA-MIHAELA IVANOVICI

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPEM (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

